

Semanatul rapiței fara aratura

CULTIVAREA RAPITEI FARA PLUG

Cultivarea rapiței de toamnă fără plug necesită multă pricepere din partea agricultorului din cauza forței de germinare slabe a semințelor mici de rapiță și a sensibilității la barierele germinative mecanice – care, de exemplu, pot rezulta din cantități mari de paie.

Se recomandă să se realizeze experiențe de mulcire mai întâi cu ajutorul culturilor mai „insensibile” decât rapița de toamnă și, în final, să se aplice metoda cu succes și pe cultura de rapiță. În special aici este bine să se țină cont de cerințele esențiale de prelucrare redusă a solului. Deci trebuie neapărat evitat, de exemplu, patul vegetativ format din cultura premergătoare. Utilizarea unui dispersor de pleavă în timpul treieratului este obligatoriu pentru a preveni depozitarea plevei în linii restrânse în spatele suprafeței cu sită.

Una din cauzele vegetației slabe din toamnă poate fi deficiența N, deoarece paieile întinse superficial leagă mai întâi azotul liber. Prin urmare, este necesară o fertilizare uniformă în cantitate de 30 până la 60 kg/ha N care ar trebui încorporată cu paieile pentru a susține accelerarea putrezirii.

Distribuirea în mod economic a fertilizanților este o precondiție pentru o rentabilitate mare a culturii de rapiță prelucrate fără plug. Scopul trebuie să fie acela de a reuși o divizare a dozelor de aplicare reduse. Acest lucru este posibil doar când primul tur de prelucrare a solului este pe cât se poate de superficial (3 până la 5 cm).

În cazul primei arături a solului ar trebui luate în considerare următoarele aspecte:

O prelucrare superficială a solului chiar după recoltarea culturii premergătoare întrerupe capilaritatea și oprește, astfel, evaporarea neproductivă a apei din sol. În unele zone secetoase vara, ar fi de preferat să nu se facă o afânare profundă pentru a obține o creștere a apei capilare. Deoarece rapița de toamnă se numără printre speciile de semințe mici, însă cu putere de germinare scăzută, nu trebuie împiedicată perforarea plantuțelor cu particule de paie rămase sau prin colmatarea suprafeței solului.

În funcție de perioadele de timp disponibile între recoltarea culturii premergătoare și semănatul rapiței, există 4 metode diferite:

Metoda pentru culturile premergătoare timpurii, cu perioada de timp între recoltat și semănat de cca. 30 zile, include o prelucrare a solului intensivă, multiplă, cu scopul de a încorpora paieile în adâncime. Se obține o fertilizare cu paie bună dacă se stabilește o adâncime de cca. 1,5 cm pentru o cantitate de paie uscate de o tonă. Dacă perioada de timp este mai scurtă, ar trebui să fie suficiente

Semanatul rapiței fara aratura

mai puține operațiuni, însă riscul producției agricole crește puțin.

În cazul culturilor premergătoare târzii și în zonele unde se treieră târziu, respectiv se seamănă devreme (perioadă de timp între recoltat și semănat de 10 până la 14 zile), sunt necesare, de asemenea, o putere mare de secerat-treierat și o mărunțire intensivă a paielor. Acest lucru se obține prin „secerarea-treierarea” vioaie a câmpurilor de dimensiuni mari și prin o a doua etapă de lucru ulterioară de remărunțire a mulcilor cu ajutorul unui tocător de paie special. Temporar se poate ara la o adâncime de 10 până la 15 cm cu ajutorul unui combinator-cultivator mixt puternic.

Alternativ se poate face și o însămânțare directă – mai ales în perioade mai scurte de 7-10 zile. Acest lucru va avea succes și va fi supus la riscuri mici doar dacă sunt eliminate de pe teren resturile culturii premergătoare.

O altă modalitate, pusă totuși cu greu în practică la timp și cu risc crescut în principiu, necesită „însămânțare înainte de recoltare” (însămânțarea împrăștiată a rapiței cu un utilaj de împrăștiere a semințelor) peste grâul existent. În plus, a fost dezvoltată o tehnică prin care semințele de rapiță să fie aduse la unitatea de tăiere a combinei („semănătură secerată-treierată”). Pentru asta paietele trebuie secerate pe cât se poate de scurt, iar împrăștierea uniformă a paielor, fără suprapuneri și fără brazde formate, este o condiție absolută pentru creșterea câmpului de rapiță. După apariție, plantele au tendința să-și ridice coletul devreme, astfel încât, de cele mai multe ori, utilizarea timpurie a produselor Folicur/Caramba pentru sporirea rezistenței la iarnă este vitală. În cazul ambelor metode există puține posibilități de combatere a buruienilor, deoarece paietele de pe suprafața solului nu permit produselor standard să-și facă efectul la sol. Cu toate acestea, este de așteptat, din cauza stimulării stopate a germinării semințelor de buruieni și din cauza stratului de paie, să apară semnificativ mai puține buruieni. Ambele metode determină o reducere mare a costurilor de producție, astfel că se poate accepta o producție de rapiță mai mică cu cca. 500-600 kg/ha. Totuși, este recomandat să se realizeze pregătirea patului germinativ așa cum știm dacă este posibil.

Perioada de timp dintre recoltatul culturii premergătoare și însămânțarea rapiței determină această acțiune. Cu cât este mai mică perioada de putrezire a paielor, respectiv de „fertilizare cu paie”, cu atât mai mare este riscul de a scădea producția. Nu este inevitabilă o ușoară scădere a producției rapiței de toamnă, însă este acceptabil dacă luăm în considerare costurile semnificativ mai reduse față de folosirea plugului.

Rezumat: Interdependențele complexe reprezintă cele mai mari probleme când vine vorba de arat fără plug și implică, în primul rând, riscul de erori de calcul în faza inițială. Prin urmare, deciziile greșite au rezultate care afectează de multe ori grav și pe termen lung semănatul direct sau în mulci. Există numeroase exemple, fermieri, care lucrează fără plug deja de câțiva ani, dovedesc totuși că sistemele sunt controlabile și pot fi implementate cu succes dacă există o bună bază de cunoștințe agricole despre plante.

În cele din urmă, succesul depinde preponderent de calificarea, motivația și flexibilitatea fermierului.